ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Η πίστη των ανθρώπων»

Στην ευαγγελική περικοπή της δευτέρας Κυριακής του Νοεμβρίου σημειώνονται δύο θαύματα που πραγματοποίησε ο Χριστός. Τις περισσότερες φορές όταν θαυματουργεί πριν από το θαύμα συγχωρεί τις αμαρτίες και μετά κάνει το θαύμα ή μετά από το θαύμα απευθύνεται στον ευεργετούμενο άνθρωπο και του λέει από εδώ και στο εξής σταμάτα να αμαρτάνεις.

Σε όλα όμως τα περιστατικά η πίστη των ανθρώπων παίζει έναν κατασταλυτικό ρόλο.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό για τον Χριστό ο άνθρωπος να πιστεύει σε αυτόν, και πίστη σημαίνει απόλυτη εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού, ολοκληρωτικό δόσιμο στο θέλημα του Θεού.

Έτσι, ενώ ο Χριστός, όπως φαίνεται στην ευαγγελική περικοπή, επιστρέφει στην Καπερναούμ και τον περιμένει εκεί πλήθος κόσμου και μαζί με όλους και ο αρχηγός της συναγωγής, ο οποίος αγωνιά για τη ζωής της κόρης του και παρακαλεί τον Χριστό να έρθει στο σπίτι και να τη θεραπεύσει, στη διαδρομή συμβαίνει κάτι θαυμαστό. Μία γυναίκα, η οποία δεν θέλει να γίνει γνωστή σε όλους η ασθένειά της, ακουμπά τα ιμάτια του Χριστού και σταματά η αιμορραγία της. Τότε ο Χριστός άρχισε να την αναζητά, λέγοντας ότι κάποιος με άγγιξε. Και οι μαθητές γεμάτοι απορία ρωτάνε το Χριστό, ότι ολόκληρο πλήθος τους περιτριγυρίζει, αλλά εκείνος ψάχνει μόνο ένα πρόσωπο, το οποίο τον άγγιξε. Πώς είναι δυνατόν ο παντογνώστης να μην γνωρίζει το πρόσωπο το οποίο τον άγγιξε; Κι όμως, αναζητώντας την γυναίκα ο Χριστός θέλει να την γνωστοποιήσει σε όλους, γιατί εξ αιτίας της πίστης της συνέβη ό,τι συνέβη.

Όση ώρα συμβαίνει αυτό, κάποιος από το σπίτι του αρχηγού της συναγωγής έρχεται προς το μέρος τους για να τους πληροφορήσει ότι η δωδεκάχρονη κόρη του ήδη έχει πεθάνει. Ποιος πατέρας θα ήταν αυτός ο οποίος σε μία τέτοια είδηση για το μονάκριβο παιδί του, θα έμενε ατάραχος; Παρ’ όλα αυτά όμως ο Χριστός με μία γαλήνη του λέγει ότι η κόρη του δεν πέθανε, αλλά κοιμάται. Είναι σα να του λέει ότι αυτή τη

στιγμή έχεις μαζί σου τον αρχηγό της ζωής και του θανάτου. Η πίστη σου πρέπει να μείνει ακλόνητη σε οποιαδήποτε είδηση, σε οποιοδήποτε θέαμα κι αν αντικρύσεις στο σπίτι σου, ακόμη και στην εικόνα του νεκρού παιδιού σου. Ο Ιάειρος έχει γαντζωθεί κυριολεκτικά επάνω στο Χριστό και η πίστη του ανασταίνει την μονάκριβη κόρη του.

Δεν υπάρχει καλό και κακό, αλλά μόνο κτιστό και άκτιστο, φθαρτό και άφθαρτο, πρόσκαιρο και αιώνιο. Κι ενώ καλούμαστε στην καθημερινότητά μας να χρησιμοποιήσουμε τα φθαρτά για να κερδίσουμε τα άφθαρτα, εμείς κάναμε τα φθαρτά Θεό και τα λατρεύουμε. Πιστεύουμε μόνο σε αυτά που η λογική μας μπορεί να επεξεργαστεί και γι' αυτό το λόγο για όλους πλέον υπάρχει το λογικό και το παράλογο ή το άλογο, αλλά κανένας δεν μιλά για το υπέρλογο. Αυτό γίνεται κατανοητό ή μάλλον βιώνεται από τον άνθρωπο μόνο όταν με την πίστη του στο Θεό αναζητά το άκτιστο, το άφθαρτο, το αιώνιο.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.
Αρχιμανδρίτης Χερουβίμ Γούπας